

GAZDASÁG ÉS JOG

HORVÁTH GÁBOR

Sportszerződések - munkajogi
és/vagy megbízási jogviszony
3. oldal

PÁZMÁNDI KINGA

Arculatátviteli szerződés
és személyiségvédelem
a sportban - sportgazdaságtani
megközelítésben
7. oldal

TAMÁS LAJOS

A magyar sportbiztosítás
időszerű kérdései
12. oldal

GRAD-GYENGE ANIKÓ

A sportközvetítésekkel
kapcsolatos szerzői jogi
kérdések az Európai Bíróság
gyakorlatában
16. oldal

SZEKERES DIÁNA

Sport választottbíráskodás
25. oldal

FEJES PÉTER - FEJÉS FRUZZSINA

Sport és büntetőjog
34. oldal

TÓTH NIKOLETT ÁGNES

Sportfegyelmi felelősség
43. oldal

7-8

XXVI. évfolyam,
2018. július-augusztus
www.hvgorac.hu

hvgorac

TEMATIKUS JOGI SZAKLAPOK

SPORTFEGYELMI FELELŐSSÉG

A jogi felelősség többféle, azon belül a sport világválal összefüggésben megkülönböztethető felelősségi formákban belül a sportfegyelmi felelősségnek büntetőjogi és munkajogi vonatkozásai is vannak.

A sportfegyelmi felelősség eredetileg a szocialista államigazgatási jog és a munkajog által is alakított felelősségi alakzat, számos szervezeti és tartalmi változáson esett át, mire kialakult a mai is hatályban lévő felelősségi modell.

Princzinger Pétert idézve tulajdonképpen egy „kis büntetőjognak”, vagy egy lekicsinyített büntetőjognak is nevezhetjük a sportfegyelmi felelősséget, ugyanis a sportszövetség az adott sportágban kvázi „büntetőhatalommal” tarthat rendet a sportoló, a sportszervezet és a sportszakember felelősségre vonása útján. A sportfegyelmi szankció a tartalma szerint büntetés. A sportszövetség úgy mond „büntetőhatalommal” tarthat rendet a sportoló, a sportszakember vagy a sportszervezet fegyelmi felelősségre vonása útján. Számos párhuzam felfedezhető a büntetőjoggal ezenkívül is.

A sportfegyelmi felelősség gyökereit az egyesülési jogban is kereshetjük, hiszen az egyesületekben a kezdetektől megvolt az igény arra, hogy egyfajta szabályrendszert meghatározzanak a tagokkal szemben. Az egyesületbe belépő tagok a belépési nyilatkozat aláírásával alávetik magukat az egyesület alapszabályában írtaknak. Ha a belépő tag magatartása ellentétes az adott társadalmi szervezet normáival, a közösség egyoldalúan megszüntetheti a tagsági viszonyát. Ugyanakkor, ha párhuzamot vonunk a sportszövetséggel, fontos leszögezni, hogy a sportegyesületbe nem kötelező belépni, pontosabban a sportolónak van választási lehetősége, hogy melyik sportszervezetbe lép be, addig a sportszövetségi tagság annyiban kényszerített jelent, hogy az adott sportág versenyrendszerében részt venni kívánó sportszervezetek csak a szakszövetségi tagság alapján működtethetnek klubot, csapatot. A sportolók pedig kizárólag a sportegyesülettel fennálló tagsági jogviszony alapján, a szövetség által kiadott versenyengedély alapján versenyezhetnek.

Vagyis a sportszövetségek monopolhelyzetben vannak, egy labdarúgó nem választhat, csak egy országos sportági szakszövetséggel állhat kapcsolatban, ez pedig a Magyar Labdarúgó Szövetség.

A sportfegyelmi felelősség mindemellett nagyon jól példázza a sportjog vegyes szakjog jellegét is, valamint választ ad a sport állami szabályozása kontra önszabályozás „vitára” is, tulajdonképpen alátámasztja az állami szabályozás fontosságát bizonyos esetekben. Ugyan a sportszövetség egy magánjogi jogalany, azonban a fegyelmi eljárás szabályanyaga közjogi jelleget hordoz.

Sportfegyelmi felelősségről felrögható, vétkes szabályszegés esetén beszélhetünk. A bizonyítási teher a sportszövetséget terheli. Kötelezettségsgszegésről van szó, a sportszövetség szabályzatában foglaltak megszegését jelenti. Valamennyi sportszövetség jogosult a

fegyelmi eljárás lefolytatására sportolóval, sportszakemberrel és sportszervezettel szemben, akik az adott sportszövetség versenyrendszerében részt vesznek.

A fegyelmi szabályzat határozza meg azt, hogy mi a sportfegyelmi vétség, amelyet egy sportoló, egy sportszakember, vagy egy sportszervezet valószínűsíthetően megvalósított, és amely kivizsgálására megindul az eljárás.

A sportjogi felelősség formája tehát a fegyelmi felelősség, amely a hatályos jogszabályok alapján, több szinten szabályozott. Törvényi szinten a sportról szóló 2004. évi I. törvény szabályozza, amely meghatározza a fegyelmi felelősségre vonás alapvető, garanciális szabályait. A Sporttörvényben adott felhatalmazás alapján került megalkotásra a sportfegyelmi felelősségről szóló 39/2004. (III. 12.) Korm. rendelet, amely a sportfegyelmi felelősségre és a sportfegyelmi eljárásra vonatkozó részletszabályokat határozza meg. További részletszabályok a sportági szakszövetségek, sportszövetségek által alkotott fegyelmi szabályzatokban találhatóak.

A már említett sporttörvényben adott felhatalmazás alapján kiadott kormányrendeletben meghatározottak szerint a sportági szakszövetség köteles fegyelmi anyagi és eljárásjogi szabályokat alkotni, fegyelmi szerveket működtetni, és jogosult felelősségre vonni és megbüntetni a szövetség szabályzatait vétkesen megszegő sportolókat, sportszakembereket és sportszervezeteket, akiket a szankciók a versenyszerű sporttevékenységben akadályozzák, korlátozzák.

A sportszövetségi szabályozásról és a fegyelmi gyakorlathról kevés szakirodalom érhető el, kifejezetten a labdarúgás sportág vonatkozásában, a Magyar Labdarúgó Szövetség érdekesebb esetein keresztül szeretném ismertetni a fegyelmi eljárás szabályait.

Egy Arató József és Lindner Gyula által 1966-ban írt könyvben találtam meg a következő gondolatot: Minden közösségben, minden szervezetben szükségszerűen bizonyos fegyelemnek kell érvényesülnie. A fegyelem azoknak a szabályoknak a megtartásában nyilvánul meg, amelyek valamely közösség, szervezet működését közvetlenül vagy közvetve biztosítják. Azokkal szemben, akik ezeket a szabályokat megszegik, a nevelés és meggyőzés mellett fegyelmet biztosító intézkedésekre van szükség. Ez természetesen a testnevelési és sportmozgalom társadalmi tömegszervezetére is vonatkozik.

A Magyar Testnevelési és Sportszövetség alapszabálya határozta meg a szervezeten belül érvényesülő fegyelmi felelősségre vonás alapelveit, ezek végrehajtásaként adta ki a Magyar Testnevelési és Sportszövetség a szervezet fegyelmi szabályzatát a 6/1964. MTS Tan. számú határozatával.

Az MTS akkori Fegyelmi Szabályzata még arról rendelkezett, hogy fegyelmi úton felelősségre vonni és fegyelmi úton büntetéssel sújtani csak természetes személyeket lehet, de sportszervezeteket nem. Sportszer-

vezetőkkel szemben abban az időben az egyes sportágak szabályzatainak rendelkezései szerint fegyelmi eljárás keretében hátrányos intézkedések voltak hozhatók. Ezek azonban nem fegyelmi büntetések voltak, hanem az eljárás keretében alkalmazható egyéb intézkedések.

Fegyelmi vétséget követett el akkoriban, aki testnevelési és sporttevékenységgel összefüggő, vagy egyéb súlyos bűncselekményt követett el, aki az MTS vezető szerveinek határozataiban foglalt rendelkezéseket nem tartotta be, aki sportszerűtlen magatartást tanúsított, aki a verseny- és játékszabályokat súlyosan megszegte, aki sporttevékenységét elhanyagolta, aki a sportszervezet vagyonában kárt okozott.

Fegyelmi büntetés volt a sporttevékenységtől való eltiltás. A Fegyelmi Szabályzat az eltiltás leghosszabb időtartamát öt évben határozta meg. Örökre szóló eltiltást nem lehetett fegyelmi büntetésként alkalmazni. A fegyelmi büntetések kiszabását nevelési célból alkalmazták.

A sporttevékenységgel összefüggő fegyelmi felelősség szabályozásáról szóló 4/1991. évi MKM rendelet összesen nyolc rövid szakaszban rögzítette, hogy a szövetség fegyelmi jogköre kikre terjed ki, milyen magatartások minősülnek fegyelmi vétségnek, és milyen szervek, milyen eljárásban, milyen büntetéseket szabhatnak ki. A sportfegyelmi eljárást egészen 2001-ig ez a rendelet szabályozta.

A sportról szóló 1996. évi LXIV. törvény nem szabályozta a sportfegyelmi kérdést, a 16. § (1) csak jogosultságot adott a fegyelmi szabályok megállapítására, felhatalmazást adott a kormánynak, hogy rendeletben szabályozza, amely 2000-ig nem született meg. Az egyedüli, a témához kapcsolódó rendelet a 86/96-os Kormányrendelet volt, amely a dopping szabályozásához kapcsolódott.

A sportolókkal szembeni eljárások mellett a szakszövetségek állandósult gyakorlata volt évtizedek óta, hogy sportfegyelmi eljárást folytatnak le, illetve fegyelmi büntetést szabnak ki különböző versenyrendszerekben résztvevő sportszervezetekkel szemben is. Ahogyan Sárközy Tamás fogalmazott, ennek a gyakorlatnak azonban akkor még nem volt törvényes alapja, sem a hazai sportban, sem nemzetközileg, hiszen a fegyelmi felelősséget természetes személyekkel szembeni felelősségi formaként iktatták be a magyar jogrendszerbe.

Ilyen előzmények után a második sporttörvény, a 2000. évi CXLV. törvény már szabályozta a sportfegyelmi felelősséget: a sportolók, a sportszakemberek és a sportszervezetek vonatkozásában is, tehát elismerte a sportszervezetek fegyelmi jogkörét is. A magánszemélyek felelősségre vonásának lehetősége mellett a sportszervezetek fegyelmi felelőssége is lehetőségként felmerült. A bírósági felülvizsgálat ugyanakkor erősen korlátozott volt, sportszervezetek elmarasztalása esetén a bírói felülvizsgálat lehetőségének a hiányáról beszélhetünk. A 2000-es sporttörvény rendelkezései alapján tehát nemcsak a szakszövetségek, hanem a sportszervezetek is lefolytathattak sportfegyelmi eljárást. A bírósági felülvizsgálatra csak a spor-

tolónak és a sportszakembernek volt lehetősége, a sportszervezetnek nem.

Korábbi időkben egyébként a két sárgalapos kiállítás és az ellenfél ellökése volt a leggyakoribb sportoló által elkövetett fegyelmi vétség. Ahogyan a sport azonban elüzletiesedett és megjelent a lelátókon a sporthuliganizmus jelensége, a sportfegyelmi vétségek is egyre változó képet mutattak.

A 2004. évi I. törvény alapján csak a szakszövetség gyakorolhat fegyelmi jogkört. A bírósági felülvizsgálat már a sportszervezetekre, mint jogi személyekre is kiterjed, fegyelmi felelősségük vétkességi felelősségi alakzattá változott.

Fontos leszögezni, hogy a Sporttörvény által meghatározott fegyelmi szabályok speciális fegyelmi felelősséget állapítanak meg, ezért ha fennáll egy másik jogszabályhely alkalmazási lehetősége – például a Polgári Törvénykönyv –, akkor is a Sporttörvény rendelkezéseit kell alkalmazni. Példaként említhető a Fővárosi Ítéltábla egyik határozata, amelyben egy sportegyesület elnökségi határozatát a hatályos Polgári Törvénykönyvre való hivatkozással támadták meg, azonban mivel az fegyelmi eljárásban született, ezért a bíróság az elutasítás egyik indokaként azt emelte ki, hogy erre nem a Polgári Törvénykönyv, hanem a Sporttörvény rendelkezései vonatkoznak.

A mérkőzések tiltott manipulálásának felderítése hosszabb időt vett igénybe, mint amennyi határidőt a sportfegyelmi felelősségről szóló 39/2004. (III. 12.) Korm. rendelet biztosított. Ezért az elkövetőkkel szembeni sportfegyelmi felelősség érvényesítése időbeli akadályokba ütközött. 2013. évi november hó 27. napjától a különösen a labdarúgásban jelentkező bundaügyek hatékony és eredményes kezelésére vonatkozó kiemelt szakpolitikai és társadalmi igény miatt módosult a kormányrendeletnek az eljárási határidőkre vonatkozó szabályozása akként, hogy a verseny, mérkőzés vagy versenyrendszer (bajnokság) eredményének jogellenes befolyásolása esetén a sportfegyelmi eljárás megindításának joga nem évül el. További változás az a szigorítás is, miszerint munkajogviszony vagy egyéb jogviszony megszűnése nem akadályozza meg a sportfegyelmi eljárás megindítását vagy lefolytatását, valamint az a tény sem, hogy az eljárás alá vont személy más sportágban folytatja sporttevékenységét, vagy sportszakmai tevékenységét.

A sportszövetség a következő feltételek teljesülése esetén indíthat és folytathat fegyelmi eljárást:

1. A jogi felelősség mindkét általános feltételének fenn kell állnia mindhárom fegyelmi eljárás alá vonható jogalanynál, ezek: jogellenes magatartás és vétkesség.

A vétkesség kapcsán a Sporttörvény említést tesz arról is, hogy amennyiben a versenyző szervezetéből származó mintában – a doppingellenes tevékenységről szóló kormányrendeletben meghatározottak szerint – jelen van a tiltólistán szereplő tiltott szer, annak származéka vagy markerje, akkor a versenyzőt, ezért a doppingvétségért a felelősség vétkességtől függetlenül terheli, amennyiben tiltólistás szert használ.

2. A jogellenes magatartás a sportszövetség szabályzataiban meghatározott előírások megszegése, azaz kötelezettségszegést jelent.
3. Fontos kritérium a kötelezettségszegés vétkessége, azaz csak vétkes, vagyis vétkes, felróható szabályszegés esetén vonható felelősségre a sportszervezet is.
4. A kötelezettségszegés a fegyelmi felelősség objektív eleme, de a felelősségre vonáshoz önmagában kevés, tehát a szubjektív elemre is szükség van.
5. A bizonyítási teher a szabályszegés és a vétkesség tekintetében is a sportszövetséget terheli.

Valamennyi sportszövetség jogosult fegyelmi eljárás lefolytatására, de természetesen csak azzal a sportolóval, sportszakemberrel, illetve sportszervezettel szemben, aki, vagy amely az adott sportszövetség versenyszerű rendszerében részt vesz.

A sportszövetség legmarkánsabb jogosítványa a fegyelmi jogkör. A törvény csak annyit mond, hogy a sportszövetség fegyelmi jogkört gyakorol, és hogy köteles fegyelmi szabályzatot alkotni. A kormányrendelet pedig a sportfegyelmi eljárás szabályait rendezi.

A sportról szóló 2004. évi I. törvény (Sporttörvény) a sportfegyelmi felelősségről részletesen szól. Hivatkozik a sportszövetség több belső szabályzatára, a verseny-, igazolási (nyilvántartási) és átigazolási szabályzatára is, melyekben foglalt kötelezettségek vétkes megszegése esetén a sportszövetség sportfegyelmi eljárást folytat le a versenyzővel, illetve a sportszakemberrel szemben.

Maga a Sporttörvény adott felhatalmazást a Kormánynak arra, hogy rendeletben állapítsa meg a sportfegyelmi felelősségre és a sportfegyelmi eljárásra vonatkozó részletes szabályokat.

A sportfegyelmi felelősségről szóló 39/2004. (III. 12.) Korm. rendelet értelmében kötelezettségszegés megalapozott gyanúja esetén a sportfegyelmi bizottság elnöke sportfegyelmi eljárást indít.

A fegyelmi eljárás alá vont személyt, illetve sportszervezetet írásban, illetve elektronikus úton értesíteni kell az eljárás megindításáról és az eljárás tárgyáról, illetve jogalapjáról. Ugyancsak közölni kell vele a meghallgatásának, illetve fegyelmi tárgyalásának időpontját. Ennek részleteit a kormányrendelet meghatározza.

A sportfegyelmi bizottság elnöke nyolc napon belül írásban, a postai szolgáltatásokról szóló törvény szerinti hivatalos iratként, tértivevény többletszolgáltatással feladott postai küldemény megküldésével vagy – ha ahhoz az eljárás alá vont személy előzetesen hozzájárult – elektronikus úton értesíti az eljárás alá vont személyt, illetve a sportszervezetet a sportfegyelmi eljárás megindításáról. Az értesítéshez egyidejűleg csatolni kell a sportfegyelmi eljárás elrendelésének alapjául szolgáló, az eljárás során bizonyítékként felhasználható iratok másolatát is.

A sportfegyelmi tárgyalást legkésőbb az eljárás megindításáról szóló értesítés kézhezvételétől számított tizenöt napon belül meg kell tartani.

Ha valamelyik fél vagy jogi képviselője a tárgyaláson nem jelenik meg, tárgyalást tartani és az ügyet érdem-

ben elbírálni csak akkor lehet, ha az eljárás alá vontat vagy jogi képviselőjét szabályszerűen értesítették. Az eljárás lefolytatható akkor is, ha az eljárás alá vont vagy jogi képviselője írásban bejelentette, hogy a tárgyaláson nem kíván részt venni.

A sportfegyelmi bizottság elnöke a tárgyalás megnyitását követően ismerteti az eljárás alá vonttal az eljárás megindításához vezető tényállást, a kötelezettségszegés elkövetésével kapcsolatos megállapításokat és azok bizonyítékait. Az eljárás alá vont az ügy iratait megtekintheti, az elhangzottakra észrevételt tehet, és további bizonyítást javasolhat.

A tárgyaláson a tényállás tisztázása érdekében bizonyítást kell lefolytatni, amely során a sportfegyelmi bizottság tanút, szakértőt hallgathat meg, valamint tárgyi bizonyítékként iratokat, fénykép-, hang- és filmfelvételt szerezhethet be, továbbá szemlét tarthat. A tárgyalásról és az egyes eljárási cselekményekről jegyzőkönyvet kell felvenni. A jegyzőkönyvet az ügy irataival együtt kell kezelni.

Leggyakoribb bizonyítási eszközök: jegyzőkönyv, ellenőri jelentés, tanúbizonyítás, ellentmondások esetén szembesítés. Ez utóbbinak nincs gyakorlati jelentősége, a bíróságon is ritkán vezet eredményre.

Felvetődhetnek a következő kérdések a fegyelmi tárgyalásoknál: A tanút vajon kell-e figyelmeztetni? Ha itt hamisan tanúskodik, a büntetőjogban lehet-e ezzel kezdeni valamit, felhasználható-e a fegyelmi eljárás alá vonttal szemben egy büntetőeljárás során?

Az elsőfokú eljárást a megindításától számított legfeljebb harminc napon belül határozathozatallal be kell fejezni. Az ügy bonyolultsága esetén a sportfegyelmi bizottság elnöke az eljárást egy alkalommal tizenöt nappal meghosszabbíthatja. Ha az ügy a tárgyaláson nem volt tisztázható, a tárgyalást követő nyolc napon belül újabb tárgyalást kell tartani.

A sportfegyelmi bizottság határozatában a kötelezettségszegést megállapítja, és fegyelmi büntetést szab ki, vagy megállapítja, hogy az eljárás alá vont a kötelezettségszegést, a fegyelmi vétséget nem követte el, vagy az eljárást egyéb okból megszünteti.

A sportfegyelmi bizottság elnöke az eljárás befejezésétől számított nyolc napon belül köteles a sportfegyelmi bizottság határozatát írásba foglalni, és az eljárás alá vonttal kézbesítés útján közölni.

A Sporttörvény rendelkezik arról is, hogy a sportfegyelmi eljárást első fokon ki folytatja le. A sportszövetség sportfegyelmi bizottsága, vagy a sportszövetség területi szervezeti egységének vagy tagozatának sportfegyelmi bizottsága, másodfokon a sportszövetség sportfegyelmi szabályzatában meghatározott fellebbviteli szerv (elnökség vagy fellebbviteli bizottság) folytatja le.

A sportfegyelmi bizottság legalább három tagból áll, működési rendjét maga állapítja meg, elnökét is maga választja a tagjai közül. Kötelezettségszegés megalapozott gyanúja esetén a sportfegyelmi bizottság elnöke rendeli el a sportfegyelmi eljárás lefolytatását. A fegyelmi eljárás nem folytatható le, ha a fegyelmi vétség elévült. 2013-ban bevezetett újítás, hogy minden sport-

szozetség a sportág jellegzetességei szerint sportfe-
gyelmi szabályzatában maga állapítja meg az elévülési
időt, de az a kötelezősége tényétől számított egy
évnél nem lehet rövidebb és tíz évnél nem lehet hosz-
szabb. A versenyeredmények jogellenes befolyásolása
esetében a fegyelmi vétség nem évül el.

A labdarúgás sportágban az elévülési időt 1 évben ál-
lapították meg, amely 3 évre változott. Nem lehet tehát
fegyelmi eljárást elrendelni, ha a fegyelmi eljárás alap-
jául szolgáló cselekmény elkövetése óta több mint 3 év
eltelt.

Az elsőfokú határozat ellen a kézbesítéstől számított
15 napon belül jogorvoslati kérelem, azaz fellebbezés
terjeszthető elő. A kérelmet az elsőfokú fegyelmi bi-
zottságnál kell benyújtani, amely az iratokat 15 napon
belül megküldi a másodfokú szervnek.

A másodfokon hozott határozat a kézbesítésével vég-
rehajtható. A sportszövetség versenyein történő rész-
vételtől és a sportszakmai tevékenységtől való eltiltás
fegyelmi büntetést az elsőfokú fegyelmi bizottság a
másodfokú határozat meghozataláig azonnal végre-
hajthatóvá nyilváníthatja.

A határozat kézbesítésétől számított 30 napos jog-
vesztő határidővel az érintett keresettel bírósághoz
vagy választottbírószághoz fordulhat.

A számos általános rendelkezés mellett speciálisak is
megemlíthendők a téma kapcsán. A sportrendezvények
biztonságáról szóló 54/2004. Kormányrendelet ekként
rendelkezik:

A sportszövetség a szervezővel szemben a szervezői
feladatok elvégzésének elmulasztása miatt – fegyelmi
eljárás lefolytatását követően – a következő intézkedé-
seket alkalmazhatja:

- a sportszövetség által adható juttatások csökken-
tése, megvonása;
- sportrendezvény nézők nélkül, zárt sportlétesít-
ményben való megtartása vagy szektor lezárásá-
nak elrendelése;
- pályaválasztási jog legfeljebb 6 hónapra való meg-
vonása;
- mérkőzés eredményének megsemmisítése, bajnoki
pontok levonása;
- büntetőpontok megállapítása;
- a versenyrendszerből vagy meghatározott számú
versenyből kizárás;
- a sportszövetségből kizárás;
- pénzbüntetés;
- a vendégszurkolók saját rendezőkkel történő kísé-
rése.

2011. szeptember 1-je előtt, a módosítás hatályba lé-
pése előtt a Kormányrendelet tartalmazta a rendezői
létszám felemelésére kötelezés intézkedést, mely már
csak a Magyar Labdarúgó Szövetség Fegyelmi Szabály-
zatában található meg a mérkőzés rendjének megzava-
rása megtörténte esetén.

A 8. § arról rendelkezik, hogy a sportrendezvény
szervezéséről az annak helye szerint illetékes rendőr-
kapitányságot legalább tizenöt nappal a sportrendez-
vény megtartásának tervezett időpontját megelőzően
- nemzetközi vagy nemzeti kupamérkőzés, illetve a

bajnokság lebonyolítási rendszerében alkalmazott, a
versenynaptár összeállításakor még figyelembe nem
vehető helyosztó mérkőzések (rájátszás) esetén, ha a
sorsolás és a mérkőzés között kevesebb, mint tizenöt
nap van, a sorsolást követő munkanapon – írásban tájé-
koztatni kell. A tájékoztatási kötelezettség a szervezőt
terheli.

Az írásbeli tájékoztatásban foglaltak változásáról a
sportrendezvény szervezője legkésőbb a sportrendez-
vényt megelőző ötödik napon köteles tájékoztatást adni.
A tájékoztatási kötelezettség elmulasztása esetén a
szervezővel szemben fegyelmi eljárás kell kezdemé-
nyezni, ha a sportrendezvény szervezője sportszervezet.

Az állami sport célú támogatások felhasználásáról és
elosztásáról rendelkező 27/2013. (III. 29.) EMMI rende-
let szól a költségvetési támogatás felfüggesztéséről,
visszavonásáról, amennyiben a versenyző vagy sport-
szakember általi megsértésével összefüggésben jog-
erős sportfegyelmi büntetés kiszabása történt meg vele
szemben, a támogató felfüggeszti vagy visszavonja a
sportszervezetnek, sportiskolának, utánpótlás-nevelés
fejlesztését végző alapítványnak vagy sportegyesület
jogi személyiséggel rendelkező szervezeti egységének
a költségvetési támogatását. Mindez is azt példázza,
hogy a sportszervezeteknek elemi érdeke, hogy játéko-
saik, sportszakembereik a fair play szabályai szerint
lépjenek a pályára.

A Magyar Labdarúgó Szövetség Fegyelmi Szabályza-
ta (FSZ) szól az időbeli hatály kérdéséről, ami szintén a
büntetőjoggal mutat hasonlóságot. A fegyelmi vétséget
ugyanis az elkövetés idején hatályban lévő FSZ szerint
kell elbírálni. Ha a cselekmény elbírálásakor már új FSZ
van hatályban, amely szerint az elkövetett cselekmény
már nem fegyelmi vétség, illetve ha az elkövetett cse-
lekmény, mint fegyelmi vétség miatt enyhébb büntetés
kiszabását rendeli el, akkor az új FSZ-t kell alkalmazni
a hatályba lépése előtt elkövetett cselekményre is.

Az FSZ kimondja azt is, hogy a sportszervezetek fele-
lősséggel tartoznak labdarúgóik, sportszakembereik,
tagjaik, szurkolóik és minden egyéb a mérkőzésen a
sportszervezet felkérésére feladatot ellátó személyek
viselkedéséért.

A sportoló és a sportszakember esetében érdekes
szabályozásra bukkanhatunk a Fegyelmi Szabályzat-
ban, ugyanis egyes rendelkezések eléggé vitathatóan
szabályoznak, hiszen polgári jogi, szerződéses kötele-
zettségszegést fegyelmi szankcióval fenyegetnek. „A
szerződésben vállalt kötelezettségének nem, vagy csak
részben, illetve késedelmesen tesz eleget, vagy egyol-
dalúan módosítja azt.” Ennek elbírálására van hatáskör-
re a fegyelmi testületnek.

Az MLSZ statisztikai adatai alapján elmondható, hogy
a vizsgált négy bajnokság idején mindegyik idényben
kevesebb határozat született, a 2013–14. évi bajnokság
idején 1574, a 2016–17. évi bajnokság idején 1300 hatá-
rozatot hozott a Fegyelmi Bizottság. Értelemszerűen a
labdarúgókkal szemben meghozott határozatok száma
volt a legmagasabb, a második legtöbb határozat a
sportszervezetekkel szemben született, és arányaiban
csak százaz nagyságrendű volt a sportszakemberrel
szemben meghozott határozatok száma.

A Fegyelmi Bizottság büntetéseit az előző évi bajnokság során tapasztaltakkal egyezően, főképpen a szurkolók megbotránkoztató magatartása, a szurkolói rasszista megnyilvánulások, pirotechnikai eszközök alkalmazása, tárgyak bedobása a játéktérre, a játékvezetők személyének sértegetése, a labdarúgók egymás elleni sportszerűtlen magatartása miatt szabta ki. A kiszabott pénzbüntetések mértéke elmaradt a korábbi években tapasztaltaktól, ami magyarázható a csökkenő ügyszámmal, illetve a szurkolók magatartásának javulásával.

Az elmúlt évben a Fegyelmi Bizottság a biztonsági ellenőrzések alapján a korábbi évekkel ellentétben (77 eset – 2015) már csak 53 esetben marasztalta el a sport-szervezeteket biztonsági vonatkozású mulasztások miatt, melyekre a tavaszi szezonban 20 alkalommal (2015 – 19 alkalom), az őszi versenyévadban 33 (2015 – 58 alkalom) alkalommal került sor. Az elmarasztalások között (a biztonsági ellenőrök céllenőrzéseiknek köszönhetően) egyre több a szervezéssel, infrastrukturális hiányossággal, a sportrendészeti infrastruktúra üzemeltetési hiányosságaival, továbbá az infrastrukturális szabályok megszegéséért kirótt fegyelmi szankció. Az ellenőrzések statisztikai adatai alapján megállapítható, hogy a sportszervezetek a jogszabályokat és a mérkőzések rendezésével és szervezésével kapcsolatos szabályokat a korábbi évekhez képest jobban betartják, hiszen a biztonsági ellenőri jelentések alapján megindított fegyelmi eljárások száma 77-ről 53-ra csökkent. A Szövetség által szervezett hazai mérkőzéseken nem került sor a nézők általi súlyos szabálysértésre. Saját rendezvényeken következetes gyakorlatot folytattak és a pályarendszabályokat megsértő személyekkel szemben éltek a jogszabályok által adott lehetőséggel. A kizárási határozatok száma az értékelt időszakban 27 volt.

A sportoló fegyelmi felelőssége

A versenyzőre, illetve a sportszakemberre az alábbi fegyelmi büntetéseket állapítja meg a Sporttörvény:

- a) szóbeli figyelmeztetés,
- b) írásbeli megrovás, ez a kettő úgynevezett erkölcsi fegyelmi büntetés
- c) sportszövetség által adott kedvezmények legfeljebb egy év időtartamra történő megvonása (csökkentése),
- d) pénzbüntetés szabható ki.
- e) A versenyzőre a sportszövetség versenyrendszerében szervezett, vagy a sportszövetség, sportszervezet versenynaptárában egyébként szereplő versenyen, és sportszervezet, sportszövetség által szervezett edzésen, edzőtáborban való részvételtől történő – akár végleges időtartamú – eltiltás,
- f) az igazolási (nyilvántartási) és az átigazolási, valamint a doppingellenes szabályok megsértése esetén az ideiglenes vagy végleges átigazolásból legfeljebb két évre történő kizárás is kiszabható.

A pénzbüntetés mértéke a hivatásos sportoló sporttevékenységből, illetve a sportszakember szakmai tevékenységből származó éves nettó átlagjövedelmének tizenkét havi összegét nem haladhatja meg. Amatőr

sportolóra, vagy ingyenes megbízási szerződés alapján tevékenykedő sportszakemberre pénzbüntetés nem szabható ki.

A tisztánlátás érdekében meg kell jegyezni, hogy a sportszövetségek szabályzatában megállapított objektív alapú szankciók nem fegyelmi büntetések, hiszen nem folytatnak le fegyelmi eljárást, hanem bizonyos szankciókat a sportszövetség szabályzata alapján automatikusan alkalmazza a Versenybizottság. Jó példa erre a labdarúgásban az, hogy meghatározott számú, konkrétan 5 sárga lap összegyűjtése esetén egy mérkőzést a játékosnak ki kell hagynia.

Példaként említhető a sportoló fegyelmi ügye kapcsán a Sterstic-eset.

Még 2013-ban öt hónapra eltiltotta Marek Strestiket, a bajnok Győri ETO FC labdarúgóját az MLSZ fegyelmi bizottsága. A szlovák játékos súlyos belépője nyomán eltört a ferencvárosi Leonardo szárkapocscsontja az egyik mérkőzésen.

Az MLSZ azzal indokolta a testület „szokatlanul súlyos” szankcióját, hogy Strestik hátulról történt becsúsztatása önmagában is rendkívül veszélyes volt, ráadásul nem a labdára irányult, továbbá ellenfele pályafutását veszélyeztető sérülést okozott. Marek Strestik a Ferencváros elleni bajnoki mérkőzésen súlyos, ellenfele pályafutását is veszélyeztető sérülést okozott Leonardónak, a vendégek játékosának. Strestik hátulról történt becsúsztatása önmagában is rendkívül veszélyes volt, és nem is a labdára irányult, ezért döntött a Fegyelmi Bizottság a szokatlanul súlyos szankció mellett.

Strestic megvalósította a durva játékot, hiszen az ellenfele testi épségét veszélyeztette. Megvalósította a FSZ-ban szereplő az ellenfél megrúgása, ellökése szakaszt is, hiszen az ellenfelét megrúgta, gáncsolta és mindezek mellett még sérülést is okozott.

Mindezt megelőzte a következő eset: az ETO FC–DVTK NB I-es labdarúgó-mérkőzésen Marek Strestik szabálytalankodott ellenfelével – ezért egyébként jogosan sárga lapot kapott –, majd valamit odaszólt a földön fekvő diósgyőri játékosnak, aki aztán magából kikelve, szó szerint felökletta a győri futballistát. A labdarúgó-pályára nem illő tettéért jogosan adott piros lapot Sekournak a találkozó bírójára. A csatár a találkozó utáni sajtótájékoztatón dühös volt, mert a vendégek szakmai igazgatója, valamint a média egyes képviselői megvádolták, hogy az első diósgyőri kiállításnál leköpte ellenfelét, majd a sajtótájékoztatón nekitámadt az ellenfél edzőjének, Szentes Lázárnak. Az FSZ fegyelmi vétségként tünteti fel az ellenfél leköpését is.

A Strestic-eset rávilágít arra a kérdésre, hogy vajon jó-e az a rendelkezés, hogy a labdarúgót eltiltják a munkájától?

Az eltiltás felső határa eredetileg korlátozás alá esett, azonban az időbeli korlátozás megszűnt és akár végleges eltiltás is kiszabható, amely alkotmányossági szempontból vitatható, hiszen a sportolás állampolgári jog. A testi és lelki egészséghez való jogot deklarálja az alaptörvény, a sporthoz való jog az egészséghez való jogból vezethető le, így második generációs jog. A sporthoz való jog kifejezetten a Sporttörvény preambuluma-

ban szerepel, amelyben Magyarország Országgyűlése nyilvánította, hogy minden embernek alapvető joga van a sporthoz, és e jogát az állam biztosítja. Ha a sportolási állampolgári jog, a hivatásos sportolónak és a sportszakembernek pedig ez a foglalkozása, ezért vihető a végleges eltiltás, erre nem is találunk precedenst a labdarúgás sportágban. Az eltiltás egyébként az adott sportág versenyrendszerére értelmezhető.

A sportszakemberre a sportszakmai tevékenységtől akár végleges időtartamú – eltiltás büntetés is kiszabható.

A végleges eltiltásnak egyébként nincs gyakorlata az MLSZ-nél, annak ellenére, hogy a Fegyelmi Szabályzat ismeri a végleges eltiltás lehetőségét is minden labdarúgó tevékenységtől.

A sportszakember fegyelmi felelőssége

Példaként említhető a sportszakember fegyelmi ügye kapcsán a Thomas Doll-ügy.

Az MLSZ Fegyelmi Bizottsága 2 millió forintos büntetést szabott ki Thomas Dollra, mert „kétségbe vonta a versenysemlegesség elvének érvényesülését”. A német szakember két nyilatkozatát is idézi a bizottság közleménye, amikkel a FEB szerint Doll megsértette a Fegyelmi Szabályzat 34. § (1) bekezdésében foglaltakat, ráadásul a (2) bekezdésben foglaltak alapján mindezt minősített mértékben tette.

A Fegyelmi Bizottság által hivatkozott szakasz a Fegyelmi Szabályzat Különös rendelkezései között szerepel, mely az MLSZ és a megyei (budapesti) igazgatóságok megsértéséről szól. Ez alapján fegyelmi vétséget követ el az a sportszakember, aki az MLSZ-ről olyan tényt állít, amely alkalmas arra, hogy a bizalmat megingassa. Súlyosító körülmény, ha mindezt nagy nyilvánosság előtt teszi meg.

A bizottság szerint az FTC német vezetőedzője a 2016. november 19-i, Vasas elleni és a december 10-i, MTK elleni „bajnoki mérkőzéseket követően a különböző médiumoknak adott nyilatkozataiban az MLSZ vonatkozásában olyan tényre közvetlenül utaló kifejezéseket használt, amelyek alkalmasak arra, hogy az MLSZ működésével kapcsolatban a bizalmat megingassák.

Az MLSZ fegyelmi bizottsága ülésén Thomas Doll és az FTC ügyvédje eljárásjogi kifogást támasztott az fb eljárásával szemben. Az FTC és az edző jogi képviselője azt kérték, hogy Thomas Doll számára biztosítsák az anyanyelv használatát az eljárásban, hogy valamennyi hivatalos iratot hiteles fordításban bocsássák rendelkezésére. Azok ismeretében tehető érdemi nyilatkozat. A fegyelmi bizottság a kérést mérlegelte, és későbbi időpontra halasztotta az érdemi tárgyalást.

Valóban az MLSZ Fegyelmi Szabályzatában a fegyelmi eljárásra vonatkozó alapelvek között szerepel az anyanyelv használatára vonatkozó rendelkezés, mely szerint a magyar nyelv nem tudása miatt senkit nem érhet hátrány. A fegyelmi eljárás alá vont sportszakemberrel szemben a vele jogviszonyban álló sportszervezet a fegyelmi eljárás bármely szakaszában köteles biztosítani, hogy sportszakembere anyanyelvén érvényesíthesse jogait, teljesíthesse kötelezettségeit.

A szövetség fellebbviteli bizottsága hatályon kívül helyezte a Ferencváros vezetőedzőjének büntetését, miután helyt adott a sportszakember által benyújtott fellebbezésnek. A megtámadott elsőfokú határozatot – eljárási hibák miatt – hatályon kívül helyezte, és új eljárást rendelt el. A megismételt eljárásban az MLSZ fegyelmi bizottsága mérsékelte a korábbi összeget és 1,5 millió forintos bírságot szabott ki Thomas Dollra.

A sportszervezet fegyelmi felelőssége

A hazai sportszervezet felelős a rend és a biztonság fenntartásáért a sportlétesítmény területén a mérkőzések előtti, alatti és utáni időszakában az MLSZ szabályzataiban meghatározottak szerint.

A sportról szóló 2004. évi I. törvény értelmében sportfegyelmi eljárást kell lefolytatni a sportszervezettel szemben, ha a sportszövetség alapszabályában, illetve más szabályzataiban meghatározott előírásokat megszegi.

Sportszervezetre sportfegyelmi büntetésként:

- a) írásbeli figyelmeztetés,
- b) a sportszövetség által adható juttatások csökkentése (megvonása),
- c) a rendezői létszám felemelésére kötelezés,
- d) sportszövetségi ellenőr fogadására és eljárási költségeinek viselésére kötelezés,
- e) a sportrendezvény nézők nélkül, zárt sportlétesítményben történő megtartásának előírása vagy szektor lezárásának elrendelése, mindkettő legfeljebb tizenkét havi időtartamra,
- f) a pályaválasztási jog legfeljebb tizenkét hónapra történő megvonása,
- g) a mérkőzés eredményének megsemmisítése, bajnoki pontok levonása,
- h) büntetőpontok megállapítása,
- i) nemzetközi sportrendezvényen történő részvételtől eltiltás, legfeljebb kétévi időtartamra,
- j) sportoló igazolásához (átigazolásához) való jog megvonása, legfeljebb kétévi időtartamra,
- k) a versenyrendszer alacsonyabb osztályába sorolás, abban az esetben, ha az adott versenyrendszerben (hivatásos, vegyes, amatőr) van alacsonyabb osztály,
- l) meghatározott számú versenyből vagy a – hivatásos, vegyes vagy amatőr – versenyrendszerből, bajnokság egészéből történő – akár végleges időtartamú – kizárás,
- m) a sportszövetségi eljárás költségeinek viselésére kötelezés,
- n) a sportszövetségből kizárás legfeljebb egy évre,
- o) legfeljebb ötvenmillió forint pénzbüntetés szabható ki.

Példaként említhető a sportszervezet fegyelmi ügye kapcsán a 2017. november 4-i FTC-DVSC mérkőzés. Az eset jól példázza a jogorvoslati lehetőségeket is.

A Ferencváros szurkolóinak a részéről a mérkőzés szünetében súlyos szurkolói rendbontás történt, amikor a szurkolók egy csoportja összeverekedett egymással, amelynek eredményeként hárman megsérültek, akiket kórházba szállítottak. A sérülés okozásnál megállapítható volt, hogy két szurkoló esetében a sé-

rülést a stadion területére bekerült két darab késsel okozták.

Az egyik sérült lábát úgy megszúrták és megvágták, hogy kis híján elvérzett, míg a másik megkéselt szurkoló egyik ujját majdnem amputálni kellett. Akit megtámadtak, súlyos koponya és szemsérüléseket szenvedett.

Az FTC hivatalos közleményben erősítette meg a rendbontást követően, hogy minden segítséget megadnak ahhoz, hogy a leghamarabb megtalálja a rendőrség a bűnelkövetőket. Minden rendelkezésre álló felvételt és dokumentumot átadtak számukra. Több mint három éve nem történt ilyen eset a stadionban és mindent elkövet a klub, hogy soha többé ne fordulhasson elő hasonló eset – állt a közleményben.

Az MLSZ Fegyelmi Szabályzata szerint a sportszervezet részéről elkövetett fegyelmi vétségnek minősül, ha nincs biztosítva a rend a sportlétesítmény területén a csapatok stadionba érkezése és a játékvezetők és csapatok stadionból történő távozásáig és főként akkor, ha a nézők különböző pirotechnikai eszközöket használnak, vagy a mérkőzés rendjét megzavaró cselekményeket követnek el.

A fegyelmi bizottság az FTC-t, mint visszaesőt, a mérkőzésrendszerrel kapcsolatos szabályzati előírás megsértéséért, szurkolóinak jelentős mennyiségű pirotechnikai eszközök beviteléért és használatáért, valamint a rend mérkőzés alatt történt nem megfelelő biztosításáért 3 millió forint pénzbüntetés megfizetésére kötelezte, továbbá elrendelte a Groupama Arena „B1”, „B2”, „B3” és „C1” szektorainak 3 soron következő hazai NBI-es bajnoki mérkőzésen történő lezárását. Egyúttal a fegyelmi bizottság a DVSC-t, mint visszaesőt, szurkolóinak másokat megbotránkoztató magatartásáért – más sportszervezet és az ellenfél szidalmazása – 200 ezer forint pénzbüntetés megfizetésére kötelezte.

A fegyelmi határozat ellen az FTC fellebbezett, ezért az ügy a másodfokon eljáró Fellebbviteli Bizottság elé került. Az FVB a FEB elsőfokú határozatát az (FSZ) 59. § (1) bekezdés c) pontja alapján részben megváltoztatta: a pénzbüntetés összegét 3-ról 10 millió forintra emelte, egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A súlyosítási tilalom beállt abban a pillanatban, amikor csak az eljárás alá vont fellebbezett. Az MLSZ a súlyosítási tilalom elvén túllépett ebben az esetben. Sárközy Tamás professzor szerint a súlyosítási lehetőséget ki kellene zárni a fegyelmi eljárásból, bár ezt a kormányrendelet kifejezetten nem mondta ki, azonban a bírói gyakorlatból egyértelműen ez következik.

Az MLSZ két bizottságának döntése után az FTC a Sport Állandó Választottbírósághoz fordult. A klub a három meccsre szóló szektorbezárás eltörlését vagy rövidítését, valamint a súlyos, 10 millió forintos pénzbüntetés csökkentését kérte a bírói testülettől. A Választottbíróság szóban kihirdetett ítélete megállapította, hogy a szövetség Fellebbviteli Bizottsága jogsértően emelte fel az első fokon kirótt 3 millió forintos bírságot 10 millió forintra, így a másodfokú határozat ezen részét hatályon kívül helyezte, tehát maradt a korábbi 3 millió forintos büntetés. A klub által hangsúlyo-

san támadott és felülvizsgálni kért szektorbezárások vonatkozásában a Sport Állandó Választottbíróság nem találta túlzottnak a fegyelmi büntetést.

A fegyelmi eljárást a Sporttörvény a sportszövetségben belül kétfokozatúvá tesz. A sportfegyelmi eljárásban tehát első fokon a sportszövetség sportfegyelmi bizottsága, másodfokon a fellebbviteli szerv jogosult eljárni. Ennek a rendelkezésnek az az értelme, hogy a fegyelmi eljárások gyorsan bonyolódjanak le, elhúzódnak ne tegye bizonytalanná a bajnokságok lebonyolítását. A súlyosabb fegyelmi büntetésekkel szemben az érintettek bírósághoz és a Sport Állandó Választottbírósághoz is fordulhatnak jogorvoslatért a másodfokú határozat közlésétől számított 30 napos jogvesztő határidővel, melynek megállapítását a jogbizonytalanság elkerülése indokolta.

Fontos megemlíteni, hogy van az MLSZ-nek egy Fegyelmi Felügyelő Testülete is, amely jogosult lenne egyébként a fellebbezésre, kvázi ügyészi szerepet töltsön be. Fegyelmi vizsgálatot kezdeményezhet, de nem döntéshozó szerv. Ugyanakkor megteheti, hogy bármelyik fegyelmi szabályzatba ütköző fegyelmi határozatnak a hatályon kívüli helyezésével a szükséges intézkedéseket megtegye.

A testület tagjai a Fegyelmi Felügyelő Testület felhatalmazása alapján a konkrét ügyekben önállóan járnak el. A Fegyelmi Felügyelő Testület havonta tart testületi ülést, hogy a folyamatban lévő ügyeket értékelje, továbbá egységes álláspontot megfogalmazzon, amely a tagok számára kötelező. A Fegyelmi Felügyelő Testület fegyelmi ügyekben jogosult képviselni az MLSZ-t, az iratokba betekinthez, vizsgálatokat folytathat le, annak alapján fegyelmi eljárást kezdeményezhet. Továbbá fellebbezést terjeszthet elő hivatalból és az MLSZ elnökének, elnökségének és főtítkárának a felkérésére. Az MLSZ Központi Hivatala, vagy a Megyei (Budapesti) Igazgatóság írásban jelzi a Fegyelmi Felügyelő Testületnek, ha olyan adatokról szerez tudomást, amely indokolja a Fegyelmi Felügyelő Testület eljárását. A határozathozatal módját, továbbá az iratkiadmányozást és további adminisztratív szabályozást a Fegyelmi Felügyelő Testület ügyrendje tartalmazza, amelyet az MLSZ elnöksége hagy jóvá.

A ferencvárosi ultrák egyébként három és fél év után tértek vissza a stadionba. 2018. március 17-én foglalhatták el szokásos helyüket a stadionban újra. Az egyik hírportál szavazást indított, azt kérdezték, hogy helyes döntés született-e az ügyben. A szavazók 72 százaléka szerint sokkal durvább szankcióra lett volna szükség.

A rendezvény biztosításáért felelős sportszervezetnek a súlyos büntetések miatt is elemei érdeke hogy fellépjenek a footballhuliganizmus ellen, a rendelkezésükre álló eszközökkel és intézkedésekkel tenniük kell az ellen, hogy a mérkőzést egyetlen szurkoló sem zavarja meg.

A sportrendészet téma kutatása kapcsán rendszeresen megállapítottam, hogy Magyarország legbiztonságosabb stadionja a Groupama Arena, ahol az imént említett sajnálatos eset mégis megtörtént. Mintegy 50 ember szervezeten vett részt a történetekben, sokan maszkot húztak és át is öltöztek, ruházatot és cipőt váltottak, hogy megnehezítsék a későbbi azonosítást. Min-

denkiben nyilván az a kérdés merül fel, hogy hogyan kerülhetek be a szűrőeszközök a beléptetésnél? A biztonsági szolgálat kizárólag a ruházat átvizsgálására jogosult, kést ugyanakkor kabátba varrva, vagy testüregben is bevihetik, a fémdetektoros kapuk használata viszont lassítaná a beléptetést, én azt gondolom, ennek ellenére ez az eszköz megoldást jelenthetne.

Ez az eset is tökéletesen példázza azt, hogy miért szükséges az állami szabályozás, miért nem elég a sportönnszabályozása.

Végezetül szeretném megjegyezni, hogy a labdarúgás történetében számos megmosolyogtató, de egyúttal meghotránkozató eset is előfordul a futballpályákon. 2017 októberében a megye III. osztályú labdarúgó mérkőzések közül kiemelkedett a Kunbaja–Kisszállás-mérkőzés, ahol olyan történet, ami focimeccseken elég ritkán szokott. A hazai nézők a meccs elejétől kezdve többször kritizálták a játékvezetőt és a segítőit, ez sajnos gyakorta előfordul, azonban a 70. percben egy, a nézők szerint indokolatlan piros lap kiosztása után szó szerint elkergették a bírót a pályáról. Ezen a települé-

sen a játékvezetőnek az egyik partjelzővel együtt kellett menekülnie, de a nézők nem elégedtek meg azzal, hogy a pályán kergetőznek, két utca távolságra üldözték a bírót és társát a pálya közeléből. A mérkőzés értelemszerűen félbeszakadt, fegyelmi bizottság tárgyalta a történeteket. A hazai játékosnak a játékjogát, aki piros lapot kapott, a Fegyelmi Bizottság a mérkőzést követő következő ülésén felfüggesztette, 14 hónap eltöltés minden labdarúgással kapcsolatos tevékenységtől büntetést kapott az igazgatóság fegyelmi bizottságától. A Kunbaja SE az alábbi büntetést érdemelte ki: a sport-szervezet mérkőzés rendezési jogának megvonása 3 hazai bajnoki mérkőzésre, – 3 hazai bajnoki mérkőzésre szövetségi ellenőr küldése a sportszervezet költségére, – 100 000 Ft pénzbüntetés megfizetése, – 2000 Ft eljárási költség megfizetése.

Bízom benne, hogy sikerült a törvényi, rendeleti és szakszövetségi normák ismertetése után mindezek gyakorlati alkalmazhatóságát is bemutatni a jogeseteken és a Magyar Labdarúgó Szövetség fegyelmi határozatain keresztül.

GAZDASÁG ÉS JOG

gazdasági hírlevél

A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE,

FŐSZERKESZTŐ: Sárközy Tamás

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG: Balog Lajosné, Fuglinszky Ádám, Gadó Gábor, Gellén Klára, Leszkó László, Nocht Tibor, Pázmándi Kinga, Szentiványi Iván, Szikora Veronika, Wellmann György, Zsuhár András

KIADJA: a HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft.
1037 Budapest, Montevideo u. 14.
Telefon: 340-2304, 340-2305

FELELŐS KIADÓ: Frank Ádám, a kft.
ügyvezetője

FELELŐS SZERKESZTŐ: Gábor Zsolt

MŰSZAKI SZERKESZTŐ: Bors Kriszta

TÖRDELŐ: Máthé József

KORREKTOR: P. Berka Antónia Mária

**ELŐFIZETÉSEL KAPCSOLATOS
INFORMÁCIÓK A KIADÓNÁL:**
Tel.: 340-2304 • E-mail: info@hvgorac.hu

NYOMTATÁS: Multiszolg Bt.
ISSN 1217-2464

Megjelenik évente 12-szer, csak előfizetőknek.
Előfizetési díj 2018. évre: 33 540 Ft.
Egy szám ára: 2795 Ft.

Híreink, információink tájékoztatásul szolgálnak, nem tekinthetők hivatalosnak.
A Gazdaság és Jog információinak átvételéhez, az írá-
sok bármilyen célú felhasználásához és újraközléséhez,
másolásához a kiadó előzetes engedélye szükséges.

A lapban korábban megjelent cikkeket elektronikusan megtalálja a Jogkódeken. www.jogkodex.hu

